

سهروردی، معین البکای تعزیه

(بررسی ساحت عملی نظریات زیبایی‌شناسانه سهروردی در تعزیه)

محمد فرهادی*

چکیده

سهروردی اساس و پایه فلسفه خود را بر مبنای جهانی نور محور بنیان نهاده است که در یک جهان سلسله مراتبی، پروردگار به عنوان سر سلسله این جهان مقام نورالانوار را دارد و انوار دیگر تابش خود را وام‌دار نورالانوار هستند. سهروردی امرزیا را به مثابه نورالانوار می‌داند که در یک قوس نزولی حقیقت خود به وسیله تابش نور در عالم می‌گستراند. اثر هنری از منظر وی محصولی معرفتی است که حاصل شهود هنرمند از حقیقت در همان جهان سلسله مراتبی است و هنرمند کسی است که با استفاده از تبیینات زیبایی‌شناختانه وی پای در راه بگذارد و در یک قوس نزولی به ذات و حقیقت امر زیبا نزدیکتر شود. این پژوهش با روشی توصیفی-تحلیلی در قالبی کتابخانه‌ای به دنبال پاسخ به این سوال است که تعزیه به عنوان هنری ایرانی-اسلامی چگونه متبلور آراء سهروردی به عنوان محصولی معرفتی می‌شود. بدین منظور ابتدا به توصیف امر زیبا و زیبایی‌شناسی در فلسفه سهروردی پرداخته می‌شود و سپس مولفه‌های زیبایی-شناختی سهروردی را در تعزیه بررسی می‌کنیم.

کلید واژه‌ها

سهروردی، امر زیبا، زیبایی‌شناسی، تعزیه، هنر ایرانی-اسلامی

*دانشجوی کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر، دانشگاه هنر، دانشکده سینما و تئاتر، تهران، ایران

Email: farhadieng@yahoo.com

۰۹۱۷۶۱۶۴۸۵۲